
EGZORBITOWAĆ (1) *vb impf*

impers con by się egzorbitowało.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

praw. Wykraczać przeciw prawu [exorbito – występuję z kolejnej, wychodzę z kresu Mącz 267c – ustępuję drogi Calep; ustępuję drogi prawdy, powinności, trybu – exorbito Cn] [przeciw czemu]: [Król] Rozełłał [...] Lułtratory [...] ktorzy et maiora et minutiora bona Regia wszędy nãwiedźili (obãczywaiąc, vpãtrywaiąc, y reieftruiąc) coby łie gdzie wszędzie dźiało y exorbitowało przeciwko Artykułom y punctóm Prãwnym obiãłnionym z łtrony dõbr menfae Regiae. SarnStat 101.

AK